

یکشنبه ۱۸ آبان ۱۳۹۹
۲۲ ربیع الاول ۱۴۴۲
۸ اومیر ۲۰۲۰
شماره ۳۰۸۰ صفحه

منت میثاق نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

چرا تعطیلی تئاتر و سینما مقطعی تمدید می شود؟

ایمان افشاریان نویسنده و کارگردان تئاتر درباره اسببی که تعطیلی فعالیت‌های تئاتری به بدنه معتقدم اگر دولت اعلام کند که تئاتر برای طولانی مدت تعطیل است، این مسئولیت و وظیفه را پیدا می‌کند که اهالی تئاتر حمایت کند و چون نمی‌خواهد این کار را انجام دهد، ترجیح می‌دهد که تعطیلی تئاتر و سینما به صورت مقطعی اعلام شود. وی ادامه داد: در حال حاضر هیچ گروه حرفه‌ای قادر به آماده سازی یک اثر نمایشی نیست و اصلا منطقی هم نیست چون برای حداقلی یکی شدن دخل و خرج تئاتر نیاز به فروش بلیت و تماشاکار داریم، پس الان که تماشاکگری وجود ندارد، تئاتری هم وجود ندارد، البته بحران‌ها و معضلاتی که در تئاتر وجود دارد، زیاد ارتباطی به بحران کرونا ندارد چون انقدر مشکلات عده‌های ندرنجرخیدن چرخ تئاتر وجود دارد که کرونا تنها این مشکلات را عیان‌تر کرده است.

چرخه معیوبی در تئاتر ما جریان دارد که زیاد ارتباطی به کرونا ندارد. از زمانی که در تئاتر خصوصی سازی اتفاق افتاده است دولت فراموش کرده که اجرای خصوصی سازی احتیاج صددرصد به سوسپسید دارد و در همه دنیا هم اتفاق می‌افتدافشاریان یادآور شد: فرض کنید قرار است نمایشی را با حضور ۲بازیگر غیرچهره در یک سالن ۱۵۰ نفره که فروش ۸۰ درصد گیشه آن نیز تقصین شده است، به صحنه ببریم با احتساب همه هزینه‌ها در نهایت ۱۰۰ میلیون تومان هم کم می‌آوریم چون تمام هزینه‌ها از اجاره سالن گرفته تا ایاب و دهباب و هزینه پلاتو برای تمرین برعهده خودمان است. دولت هیچ حایثی از تئاتر نمی‌کند و اجراها هم به شیوه‌ای شده است که مجبور هستیند از یک بازیگر چهره در کارتان استفاده کنید و همین مساله ماهیت اصلی تئاتر را زیر بن برده است چون برای تأمین مخارج باید متوسل به اسپانسر شد و اسپانسر هم بدون وجود بازیگر چهره حاضر به سرمایه‌گذاری در کار نیست. چرخه معیوبی در تئاتر ما جریان دارد که زیاد ارتباطی به کرونا ندارد. از زمانی که در تئاتر خصوصی سازی اتفاق افتاده است دولت فراموش کرده که اجرای خصوصی سازی احتیاج صددرصد به سوسپسید دارد و در همه دنیا هم اتفاق می‌افتد.

کارگردان «فرانکشتاین» متذکر شد: معتقدم در این شرایط هم تئاتر باید کلاً تعطیل شود چون تئاتر با نفس تماشاکر زنده است و هر جادوی حضور تماشاکار در صحنه نباشد آن اجرا موفق نخواهد بود. تئاتر آنالین و تله تئاتر به مشقات تئاتر هستند و عملی کردنشان در این شرایط بد نیست و شاید نتوانند به عنوان یک جایگزین معرفی شوند و با عناوین تازه‌ای مثل «کرونا تئاتر» که مناسب این دوران است، فعالیت کنند اما این به معنای روشن نگاه داشتن چراغ تئاتر نیست. چون همین اتفاقات باعث می‌شود خیال دولت راحت شود و بگوید حالا که تئاتر تعطیل نیست پس وظیفه‌ای هم در قبال حمایت از آن وجود ندارد. وی با ابراز تأسف از اینکه چندین ماه است هنرمندان تئاتر درآمدی نداشته‌اند، بیان کرد: در چنین شرایطی تئاتر باید با اختصاص سوسپسیدهای دولتی کاملاً تعطیل شود چون کرونا با کسی شوخی ندارد و شاهد هستیم روزانه بیشتر از ۴۰۰ نفر در حال مرگ هستند. این آمار به معنای یک فاجعه انسانی است و شبیه همان طاعون و وبایی است که قرن‌ها قبل جان هزاران انسان را گرفت و تنها ظاهرش مدرن شده است. افشاریان در پایان صحبت‌هایش بیان کرد: وقتی به عنوان بازیگر روی صحنه هستیند و تعداد تماشاکر به اندازه مورد انتظارتان نیست، حالتان بد می‌شود چه برسد به اینکه بداندین، قرار است تنها نصف ظرفیت سالن بلیت فروشی‌ای شود که در این شرایط آن نصف ظرفیت هم پر نخواهد شد پس انگیزه مناسبی برای روی صحنه رفتن نخواهد داشت. از طرف دیگر این کجا می‌دانیم هرکدام از عوامل نمایش و یا مخاطبانی که کنار هم نشسته‌اند، ناقل بیماری نیستند؟ چون این امکان وجود دارد که هرکس باوجود اینکه نکات بهداشتی را هم رعایت می‌کند، به بیماری مبتلا یا ناقل باشد. ما برای بیرون آمدن از این مشکل نیاز به قرنطینه کامل داریم تا شاید بتوانیم باز هم مثل روزهای که خیزی از ما دور است و قبلاً تجربه کرده‌ایم دوباره کنار یکدیگر در خیابان راه ببریم و فعالیتمان را از سر بگیریم.

به نقل از ستاد خبری سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، نشست تخصصی «کالبد شکافی فیلم کوتاه» با موضوع «بررسی سه فیلمنامه فیلم کوتاه» با حضور شادمهر راستین در ساعت ۲۰ و موضوع «بررسی سه فیلم کوتاه» با حضور کیوان علی‌محمدی در ساعت ۲۲ با اجرای رامتین شهبازی شامگاه پنجشنبه ۱۵ آبان در لایو اینستاگرام انجمن سینمای جوانان ایران برگزار شد.

رامتین شهبازی در ابتدا گفت: این نشست را به استاد محمدرضا اصالتی تقدیم می‌کنیم که حق بزرگی بر گردن سینمای ایران دارند. ایشان سینما را با نگاهی شاعرانه و خاص دنبال کرده‌اند.

جذاب‌ترین شروع برای فیلم‌های کوتاه شکستن کلیشه‌است

سپس شادمهر راستین درباره انتخاب سه فیلمنامه «شوق» به‌نویسنده‌گی رضانجاتی، «حلقه معمولی» به نویسنده‌گی نوا روضانی و «دین» به نویسنده‌گی سهیل امیرشریفی برای این نشست گفت:این سه فیلمنامه به‌این جهت انتخاب‌شده‌اند تا سه گونه روایی را در فیلم کوتاه ببینیم، ساختار روایت در یک فیلم یک دقیقه‌ای با فیلمی بلند هیچ تفاوتی ندارد چون ما یک شخصیت و قصه، یک شخصیت و یک تجربه یا یک شخصیت و یک موقعیت را با تماشاجبی به اشتراک می‌گذاریم،وی افزود: بنابراین زمان در اصول ارتباطی فیلمنامه‌ای که به فیلم تبدیل می‌شود چندان مهم نیست، فیلم کوتاه به این واسطه که از جهت زمان قواعد فیلم بلند را می‌شکنند، جذابیت دارد، زمان فیلم کوتاه قواعد بازی مشخصی دارد و می‌دانیم که قرار نیست بین ۲۵ تا ۳۰ دقیقه تحلیل روانشناختی عمیقی از شخصیت ارائه کنیم، جذاب‌ترین شروع برای فیلم‌های کوتاه شکستن کلیشه‌است. به عنوان مثال در فیلم «شوق» پدری که آموزش راندگی می‌دهد بیشتر از آموزش، اقتدار خود را دیکته می‌کند. راستین تأکید کرد: وقتی فیلم کوتاه می‌بینیم، می‌دانیم که چندان قرار نیست به عمق قصه و شخصیت برویم و فاصله شروع و نقطه عطف اول در فیلم کوتاه بسیار کوتاه است، مانند فیلم «روتش»، ولی میانه‌ها بسیار شبیه به فیلم‌ها بلند است.

حرف‌های بزرگ و فیلم‌های کوتاه

این فیلمنامه‌نویس با اشاره به فیلم کوتاه «دین» گفت: در فیلم «دین»، روایت بسیار مهم است. فضاسازی در فیلم کوتاه باید در دل ماجرا و لایه‌های درونی صورت بگیرد و در فیلم «دین» شاهد این نکته در فیلمنامه هستیم و در واقع فیلمنامه نشان می‌دهد نویسنده استراژی فیلم کوتاه را به خوبی می‌شناسد. اصل شگفت زده کردن در فیلم کوتاه در هر لحظه باید رخ بدهد و این موضوع را باید در نوشتن فیلمنامه اقتدار تمام شود. شخصیت اصلی هم باید همواره علی رغم میل خود اقداماتی را انجام دهد تا تماشاکر جذب قصه شود، خلاف باور عده‌ای، تماشاکر هیچ وظیفه‌ای برای پشبرد قصه ندارد. ضمن اینکه فیلم کوتاه اصلا مانع این نمی‌شود که فیلمنامه نویس حرف بزرگی بزند.

وی افزود: کار فیلم کوتاه ایجاد تفکر است نه سرگرمی، به همین دلیل توصیه می‌کنم که به تماشاجبی فرصت فکر کردن درباره قصه و ماجرا را بدهید.راستین در ادامه درباره فیلمنامه «حلقه معمولی» گفت: این فیلمنامه از همان اول با قدرت دیالوگ و اتفاق آغاز می‌شود. در فیلمنامه می‌توانیم در مرحله اول اتفاق تصادف را بگذاریم اما نمی‌توانیم در آن مرحله نتیجه گیری را هم داشته باشیم. این فیلمنامه از حداقل دیالوگ استفاده می‌کند و فضاهای بدون دیالوگ آن کاملاً فیلمنامه‌ای است.در ادامه این نشست نوبت به پرسش مخاطبان رسید و راستین در پاسخ به این پرسش که جایگاه ساختار در فیلم فانتزی و انتزاعی چگونه است؟ گفت: ساختار بر مبنای سه پرده‌ای شدن شکل می‌گیرد و برای شکستن ساختار باید این سه پرده را شکست. انیمیشن یا فانتزی بدون ساختار نیستند بلکه ساختار دارند، اساس سینما این است که ساختار روایی وجود دارد و می‌توانیم این ساختار را به هر شکلی که مدنظر داریم تغییر دهیم،وی درباره چگونگی به کار نبردن دیالوگ در فیلم کوتاه بیان کرد: دیالوگ در هر صورت در فیلم به شکلی وجود دارد اما شکل روایی آن متفاوت است.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمانه‌زاده‌شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۴

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

سینما قرص نیست که بخورید و کارگردان شوید

سینما دارد بلکه نگاهی به کاراکتر هم دارد. وی گفت: با دیدن همین پلان ابتدایی می‌توانیم تصور کنیم که فیلم قرار است از نظر بصری خود را به جهان «همشهری کین» و ویژگی‌های آن نزدیک و بدون اینکه برگویی کند به ما می‌گوید که در این اثر تاریکی بر نقاط روشن غلبه دارد. بعد که تیتراژ شروع می‌شود و نام شخصیت‌ها را می‌بینیم با زبان سینما باز هم آیکون‌های سینمای گنگستری را می‌بینیم و متوجه می‌شویم که فیلم ویژگی‌های آثار نوار را دارد. همه اینها به دلیل تحلیل دقیق کارگردان از فیلم است. وقتی می‌خواهید فیلمی بسازید که آن تاریکی در آن غلبه داشته باشد باید به منابع نوری هم فکر کنید و این از دل جهان منسجم فیلم می‌آید.سایه‌های بلند یکی از ویژگی‌های فیلم نوآر است و در «هردی که اینجا نبود» هم این موضوع خود را به دل فیلم می‌آورد و با جهان فیلم رابطه دارد. جهان فیلم کاملاً یک دست و منسجم است. همچنین آنچه در جای جای این فیلم خود را نشان می‌دهد و معنای خاصی دارد، یک عنصر هویت دار است و درام را از پیش می‌برد.

فیلمارسی باید است چون اجازه تخیل به مخاطب نمی‌دهد

سپس نوبت به نشست کیوان علی‌محمدی رسید. در ابتدای این برنامه رامتین شهبازی، این نشست را به داریوش مهرجویی کارگردان سینما تقدیم کرد. درادامه کیوان علی‌محمدی کارگردان سینما گفت: فیلمساز بزرگی می‌گوید هنر آشکار نمی‌کند بلکه پنهان می‌کند وقتی ما با اثر هنری نایی رو به رو می‌شویم با کندوکاو در آن اثر هنری است که می‌توانیم به ذهن و حرکات فیزیکی خالق آن اثر در لحظه خلق کردن پی ببریم،وی افزود: فیلمساز بزرگ دیگری می‌گوید در هنر نباید همه چیز را نشان داد. از این مقوله می‌خواهم به تخیل و ایجاز برسم چون هنر نسبت مستقیم با این دو موضوع دارد. هر چقدر به عنوان یک فیلمساز بتوانیم توشه خودمان را از جهان عکس، نقاشی و... پر کنیم و جان و روح ما با این مفولات عجین شوند فیلمساز خوبی خواهیم بود و همین موضوع به ایجاد رابطه دو سویه با مخاطب کمک می‌کند، در واقع مخاطب به جای اینکه فقط یک مصرف کننده باشد می‌تواند رابطه‌ای با فیلمساز و اثر برقرار کند. فیلم فارسی به خاطر این بد است که ارتباط دو سویه را قطع می‌کند، اجازه تخیل را به مخاطب نمی‌دهد و او لحظه‌ای نمی‌اندیشد.

وی افزود: وقتی می‌خواهیم درباره «کارگردانی» صحبت کنیم، درباره هر فیلمی با موجود زنده‌ای رو به رو هستیم که نام فیلم‌نامه را به یکد می‌کشد و اگر هر لحظه از آن غفلت کنیم این موجود زنده می‌میرد پس برای اینکه این موجود زنده به حیات خود ادامه دهد، باید طراحی دقیقی از فیلم ذهنی باشیم. این موضوع کمک می‌کند که ساختار منسجمی داشته باشیم. فیلم باید ریشه داشته باشد و اگر نه، فرو می‌ریزد. علی‌محمدی ادامه داد: اگر طراحی دقیقی نداشته باشیم، دکوپاژ داشتن بی معنی است. در چنین مواقعی باعث مرگ فیلمنامه می‌شویم. ضمن اینکه طراحی ساختار از دل تحلیل دقیق فیلمنامه می‌آید. از سویی دیگر تا وقتی تحلیلی از رنگ، صدا و... نداشته باشیم، نمی‌توانیم دکوپاژ کنیم.

یک کارگردان با مصورساز متفاوت است
این کارگردان توضیح داد: در مواجهه با یک فیلمنامه باید فراتر از واژه‌ها پیش رفت. یک کارگردان خالق باید بداند با یک مصورساز متفاوت است، ما انبوهی از فیلم‌ها را می‌بینیم که موضوعات مختلف دارند ولی شبیه به هم هستند زیرا مصور شده‌اند نه با یک کارگردانی. کارگردانی که مصورساز می‌کند فقط به ظاهر واژه‌ها توجه دارد. پس اگر بتوان زندگی پشت واژه‌ها را کشف کرد، تماشاکر احساس می‌کند برای اولین بار است که در یک فیلم جهان را می‌بیند.فرم همیشه محتوا را در دل خود دارد، نباید محتوای فیلم را فریاد زد.

کارگردان «کیلدا» در ادامه با اشاره به فیلم‌های کوتاهی که دوست داشته است، اظهار کرد: «هردی که اینجا نبود» را دوست داشتم چون خلاقیت و قدرت تخیل بالایی دارد. شروع فیلم نمایی دارد که مربوط به تابلیو هشدار و ورود ممنوع است. هیچ شناختی به کارگردان و فیلم نداشتم اما این پلان را که دیدم، یاد نحوه شروع فیلم «همشهری کین» افتادم. همین یک پلان در نهایت ایجاز من را به جهان آن فیلم برد. بنابراین فکر کردم قرار است با فیلمی رو به رو شوم که در آن مقوله «نگاه به خود» مطرح می‌شود در ادامه هم سوالم این بود که آیا این فیلم در درون خود نگاهی به سینما را دارد یا نگاه به خود را که در نهایت متوجه شدم این فیلم نه تنها نگاهی

مشخص است که به صدا فکر شده است. از سوی دیگر جهان یک دست و مبنی‌مال فیلم ما را به پلان آخر می‌رساند و آن هنگام است که آن را می‌پذیریم.کارگردان «شبنامه روز» با اشاره به اینکه فیلم کوتاه سوم مورد علاقه‌اش «نو هنوز اینجا»ی است، گفت: فیلم از همان نمای آغاز با طراحی صدا و نور، کدی به ما می‌دهد، یعنی به ما می‌گوید که قرار است خودتان را به جهان ذهنی شخصیت‌ها نزدیک کنید. کارگردانان این فیلم برای رسیدن به جهان ذهنی این شخصیت‌ها از پیش طراحی کرده‌اند. در این فیلم دوربین رها و آزاد است و هویت دارد، خنثی نیست و در درام نقش فعال دارد. دوربین بنا به رای هیات داوران، به فواصل را باز و گاهی آنها را به هم نزدیک می‌کند. این کارگردان در بخش دیگر از صحبت‌هایش با بیان اینکه هیچ مرحله غیر مهمی در سینما نداریم، گفت: تمام مراحل سینما از همان لحظه اول و اولین واژه‌ای که روی کاغذ می‌آید تا تیتراژ پایانی مهم است پس نام فیلم هم می‌تواند کنجکاوی برانگیز باشد.

وی خطاب به هنرجویان سینما گفت: برای اینکه کارگردان خوبی شوید، بخوانید، بشنوید، در جامعه زندگی کنید تا این تجربه درونی شود. نمی‌شود یک کتاب بخوانیم و فکر کنیم کارگردان شده‌ایم. کتاب‌های خوب زیادی در بازار داریم که مربوط به گفتگو با کارگردان‌های مختلف است، وقتی این کتاب‌ها را بخوانید خیلی چیزهای خوبی یاد می‌گیرید. سینما قرض با کیسول نیست که آن را بخورید و کارگردانی یاد بگیرید، سینما نتیجه تجربه زستانی ماست. هر چیزی که با جهان فیلم ما عجبین شود، باعث حسن آن جهان می‌شود. این موضوع موقعی بحران می‌شود که در دل ساختار ما جنی‌افتد و به یک عنصر تحمیلی تبدیل می‌شود.

علی محمدی در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه آیا لازم است که کارگردان، فیلمبرداری بلد باشد، گفت: اگر به عنوان کارگردان فیلمبرداری لنز و نور را نشناسید چگونه می‌توانید جهان بصری فیلم را تشخیص بدهید؟ اگر تدوین را نشناسید چگونه می‌توانید نقطه کات را بشناسید؟ پس باید خوب بگردان بصری را بشناسید و حتماً آگاه باشید، برخی برای اینکه قاب بندی را بلد نیستند فکر می‌کنند با دوربین روی دست می‌توانند تمام نابلدی خود را بپوشانند.

صوری در سینما را یاد بگیرد

علی‌محمدی در بخش دیگر از صحبت‌هایش عنوان کرد: در سینما باید صوری را یاد بگیرید، باید فضا را روایت کنید که کار راحتی نیست. همه اینها با صوری با زندگی کردن و تحقیق دقیق به وجود می‌آید. وی در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه آیا دکوپاژ کردن سر صحنه اشتباه است یا نه گفت: بله. نباید دکوپاژ دکوپاژ کنید چون اسیر لحظه می‌شوید باید از قبل به همه چیز فکر کنید و وقتی شما از قبل به هیچ چیز فکر نکرده باشید، سر صحنه اسیر لحظه می‌شوید و فکر می‌کنید آن لحظه بهترین اتفاق است در حالی که به یک چیز ساده رسیدیداید ضمن اینکه سر صحنه یک گروه پنجاه نفره شما را نگاه می‌کنند، خلوتی نداردید که به چیزی فکر کنید باید از قبل به همه چیز فکر کنید و سر صحنه پس باید منتظر یک لحظه درخشان باشید نه اینکه تازه دکوپاژ کنید.

آنچه در شب نهم جشنواره فیلم کوتاه تهران گذشت

تاکنون ۱۶ نشست از کارگاه‌های جشنواره فیلم کوتاه تهران در بستر اینترنت به سرانجام رسیده اما هنوز شرایطی کرونایی برای نمایش فیلم‌های رویداد سینمایی مهیا نشده است، نمایش‌های جشنواره فیلم کوتاه تهران و آغاز رسمی این رویداد همچنان در گروی دستور ستاد ملی مقابله با کرونا و بازنگشایی سیاست‌هاست. روز گذشته سامان شهامت صابردار سینما در گفتگویی فیلم کوتاه را عرصه‌ای پیشرو خواند و عنوان کرد: «به نظر امروزه فیلم کوتاه ما از سینمای بلند جلوتر است اما به همان اندازه‌ای که فیلم‌های کوتاه پیشرو هستند، مورد توجه قرار نمی‌گیرند».

در دهمین روز نشست تخصصی «۳۷-۲۰»

جمعه ۱۶ آبان قرار است دو نشست دیگر با حضور

سعید رحمانی و رامتین شهبازی با موضوع ساختار

فیلم کوتاه در صحنه اینستاگرام انجمن سینمای

جوانان پیگیری شود.

یک فنبان جای داغ

نمایش اینستالیشن تهی برنده سومین جایزه ویستا در گالری ویستا
گالری ویستا میزبان نمایشگاه انفرادی کلثوم صالحی است که سال گذشته یکی از دو برنده سومین دوره جایزه ویستا بود.

به گزارش امتیاز: « تهی»، عنوان این نمایشگاه است که یک اینستالیشن است و تا ۲۶ آبان ماه به تماشا است. سال گذشته هیات داوران جایزه ویستا در خصوص کار کلثوم صالحی نوشته بودند:«ایده کلثوم صالحی ویژگی های درونی ساختارهای معماری و پوست حیوانی را در همنشینی بیانگرانه ای پیش رو قرار می دهد.» صالحی برای معرفی اثر تهی خود نوشته است : انسان یک بایگانی است؛ زخمی را درنظر بگیرد که حتی وجود ندارد، چیزی برای مرهم گذاشتن و مراقبت کردن نیست اما دردی است بی پایان که گاهی خارج از حد توان تحمل می شود. چیزهای زیادی در انسان با هروجود دیگری وجود دارد که دیده نمی شوند، اما تاثیریی چنان عمیق دارند که غیر قابل تصور است؛ تعریف درستی نمیتوان از آنها ارائه داد اما ما می توان به خوبی آنها را حس کرد. در برابر اتفاقات بزرگ انسان علاقه دارد تا نشانه یا قسمتی از آنرا نزد خود نگاه دارد، مثل اینکه شنی مقدس برای پرستیدن داشته باشد یا مامنی برای پناه بردن. انسان یک بایگانی است! بایگانی نهفته ای از تاثیرات؛ با مرور زمان دلیل آنها فراموش می شود و در گوشه ای از ذهن یاد بود آن باقی می ماند بدون آنکه چیزی را به ظاهر تغییر دهد. هر انسان یک بهشت و یک جهنم، یک گورستان و یک محل تولد درونش دارد. هم مرزی جادوان تضادها. تضادی که کسی جز او به آن آگاه نیست.»جایزه ویستا، به ایده های برتر هنری تعلق می گیرد که آبان ماه سال گذشته بنا به رای هیات داوران، به طور مشترک به کلثوم صالحی و حمید رضا آزاد رسید. گالری ویستا به نشانی تهران، خیابان مطهری، خیابان میرعماد، کوچه دوازدهم با الزام رعایت همه قوانین بهداشتی میزبان علاقمندان است.

باشنه آشپلی که «اکران آنالین» را با سر به زمین زد
به نقل از روابط عمومی رادیو نمایش، دومین قسمت از برنامه «نمای نقره‌ای» با اجرای محمدرضا مقدسیان شامگاه جمعه ۱۶ آبان از شبکه رادیو نمایش پخش شد.

پرونده نخست این برنامه به موضوع «اکران برخط در دوران شیوع کرونا» اختصاص داشت که با حضور محمدرضا لطفی، کارگردان و احسان هوشیارگر، فعال رسانه برگزار شد.

آسیب شناسی اکران آنالین در دوران کرونا

در ابتدای این نشست محمدرضا لطفی منتقد و کارگردان سینما گفت: من طرفدار اکران برخط هستم، اکران برخط قرار است در کنار اکران حضوری و نمایش فیلم‌ها در سالن سینما حضور داشته باشد، سینما به هیچ وجه تعطیل شدنی نیست.

ادامه داد: ما دو نگاه داریم، یک نگاه کوتاه مدت به دوران کرونا و دوم نگاه بلندمدت به پس از کرونا، ما باید با ویروس کرونا زندگی خود را وفق دهیم. امروز مردم تمایل چندانی به سینما رفتن ندارند، ما در چنین شرایطی دو راه پیش رو داریم، یا سینما را تعطیل کنیم یا راهکاری برای آن پیدا کنیم که اکران آنالین و برخط است.

کارگردان «تعارض» بیان کرد: ما نمی‌توانیم جلوی تکنولوژی، پیشرفت و تغییر را بگیریم. اکران آنالین در همه نقاط دنیا بسیار موردتوجه است. ما الان سالن سینما در اختیار نداریم و اگر اکران آنالین را به شکل درست اجرا می‌کردیم امروز چرخه اکران از حرکت باز نمی‌ایستاد و دو میلیون مخاطب گذشته سینما را از دست نمی‌دادیم. ضمن اینکه وقتی دوران کرونا تمام می‌شد و سالن‌های سینما باز می‌شدند، یک اتفاق بزرگ و درخشان برایمان رخ می‌داد و آن هم حضور یک پلنفرم قابل و خوب برای اکران آنالین فیلم‌ها بود تا از حجم فیلم‌های در صف نمایش در سینما هم کاسته شود.

لطفی درباره جنبه صنعت سینما توضیح داد: ما وقتی راجع به سینما صحبت می‌کنیم، سینما یک ماهیتی دارد که دارای دو سر ریشه و صنعت است، فیلم پس از گذر از پروسه تولید وارد مقوله صنعتی می‌شود و با این تعریف وقتی بستر جدیدی برای پاسخ به عنوان فراهم می‌شود باید آن تبلیغات گسترده و درست صورت بگیرد تا مخاطب با آن آشنا شود. اولین و مهم‌ترین کاری که ما باید انجام می‌داییم و متأسفانه محقق نشد رسمیت بخشیدن به اکران آنالین و معرفی درست آن به مخاطبان بود. ما آغاز خوبی در اکران آنالین گذاشتیم که با فیلم «خروج» هم شروع شد، اما به تازم و بدیع بود. اما پس از دو سه فیلمی که به صورت آنالین نمایش داده شدند، فیلم‌های ضعیف از زمانشان گذشته بود را در بستر آنالین به نمایش گذاشتیم که اگر سالن‌های سینما هم باز بودند فروش چندانی نمی‌کردند، این اتفاق مخاطبان سینما را زده کرد.این کارگردان در پاسخ به اینکه به عنوان کارگردا ما به بازگشت سرمایه فیلم را خود در بستر اکران آنالین اعتماد دارد یا نه گفت: بله، پادمان نرود که از یک صنعتی صحبت می‌کنیم که در دوران غیرکرونا هم ۹۰ درصد فیلم‌ها به قدر به بازگشت سرمایه اولیه خود نبودند. یک فیلمی که ۱۰ میلیارد تومان هزینه تولید آن شده است باید ۳۰ میلیارد تومان فروشش تا سرمایه اولیه آن بازگردند.لطفی درباره قاچاق فیلم‌ها در بستر اینترنت بیان کرد: این دقیقاً همان باشنه آشپلی است که اکران آنالین را با سر به زمین زد. ما در کشوری هستیم که از لحاظ بازگشت سرمایه اولیه خود نبودند. یک فیلمی که ۱۰ میلیارد تومان هزینه تولید آن شده است باید ۳۰ میلیارد تومان فروشش تا سرمایه اولیه آن بازگردند.لطفی

درباره قاچاق فیلم‌ها در بستر اینترنت بیان کرد: این دقیقاً همان باشنه آشپلی است که اکران آنالین را با سر به زمین زد. ما در کشوری هستیم که از لحاظ بازگشت سرمایه اولیه خود نبودند. یک فیلمی که ۱۰ میلیارد تومان هزینه تولید آن شده است باید ۳۰ میلیارد تومان فروشش تا سرمایه اولیه آن بازگردند.لطفی درباره قاچاق فیلم‌ها در بستر اینترنت بیان کرد: این دقیقاً همان باشنه آشپلی است که اکران آنالین را با سر به زمین زد. ما در کشوری هستیم که از لحاظ بازگشت سرمایه اولیه خود نبودند. یک فیلمی که ۱۰ میلیارد تومان هزینه تولید آن شده است باید ۳۰ میلیارد تومان فروشش تا سرمایه اولیه آن بازگردند.لطفی درباره قاچاق فیلم‌ها در بستر اینترنت بیان کرد: این دقیقاً همان باشنه آشپلی است که اکران آنالین را با سر به زمین زد. ما در کشوری هستیم که از لحاظ بازگشت سرمایه اولیه خود نبودند. یک فیلمی که ۱۰ میلیارد تومان هزینه تولید آن شده است باید ۳۰ میلیارد تومان فروشش تا سرمایه اولیه آن بازگردند.لطفی

فیلم‌ها نشست‌ها، کمتر از پنج هزار نفر است. در طول هشت ماه اخیر مخاطبان سینمای ایران کجای تصمیمات اکران آنالین فیلم‌ها بوده است؟ در سال ۹۷ و ۹۸ فیلم‌های سینمایی روی پرده قاچاق شدند و با تمهیداتی این بحران برطرف شد و دیگر شاهد قاچاق فیلم در حال اکران نبودیم. سه ماه پیش فیلم «خرس» که توقیف بود و مالکیت آن به بنیاد سینمایی فارابی واگذار شده بود، با حساب کاربری تقلبی در اینترنت قاچاق شد. در چنین شرایطی ما چه راهکاری برای حفظ امنیت فیلم در بستر اینترنت داریم؟وی ادامه داد: به نظرم اگر سینماها باز بود، فیلمی که در اکران آنالین چهار هزار مخاطب قطعا می‌توانست در صورت باز بودن سالن‌های سینما این میزان و حتی بیشتر به تماشاکار داشته باشد، پس به نظرم وقتی اکران حفظ امنیت فیلم‌ها در فضای اکران آنالین وجود ندارد چرا باید نمایش اینترنتی آن‌ها را داشته باشیم؟ سپس محمدرضا لطفی گفت: بزرگ‌ترین مشکل ما این است که انگیزه و همتی برای صیات از فیلم‌ها نیست، اما من آمار پنج هزار مخاطب اکران آنالین فیلم‌ها را جایی نشنیده‌ام و آماری که دیدم بسیار بیشتر از این تعداد بود. به عنوان مثال یک فیلمی مانند «زن‌ها فرشته‌اند ۲» در شرایطی که فیلم بکر و تازه است، رقیب سرسختی ندارد، در اکثر سالن‌ها به نمایش در می‌آید و تبلیغات گسترده‌ای هم دارد اما ۶۰۰ میلیون تومان می‌فروشد. همین فیلم در اکران آنالین یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان فروخت. همین اتفاق برای فیلم «بی‌حسی موضعی» هم رخ داد. حال که ما از این سیستم فزاینده درستی می‌گردیم و فیلم‌های بدبعی را نمایش می‌دادیم قطعا می‌توانستیم بهره کافی و خوبی از آن ببریم اما متأسفانه این فرصت خوب را با سیاست‌گذاری اشتباه سوزانندیم.

فرآخوان

مزدایده عمومی

سازمان جنگلها، مراتع و آبخیزداری کشور، درنظر دارد ضایعات فلزی اسقاط وخارج از رده خود را به میزان تقریبی ۴۰ تن، از طریق مزایده عمومی و با بهره گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) با شماره مزایده ۰۰۰۰۰۰۶۳۱۰۳۰۳۰۹۹۹۰۱ به فروش برساند.

زمان انتشار درسامانه: روز شنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۸/۱۷

مهلت دریافت اسناد مزایده: ساعت ۱۹ روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۸/۲۸

تاریخ بازدید: از ساعت ۸ صبح تا ۱۴ روزهای کاری، مورخ ۱۳۹۹/۰۸/۱۸ لغایت ۱۳۹۹/۰۸/۲۸

آخرین مهلت ار سال پیششهاد قیمت: ساعت ۱۹ روز پنجشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۸/۲۹

زمان بازگشایی پیشنهادات: ساعت ۹ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۰۲

ضمنا رعایت موارد ذیل الزامی است:

۱- برگزاری مزایده صرفا از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت میباشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل دریافت اسناد مزایده، پرداخت تضمین شرکت در مزایده (ودیعہ)، ارسال پیششهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده گران محترم از طریق سامانه ستاد امکان پذیر می باشد.

۲- کلیه اطلاعات شامل مشخصات، شرایط و نحوه برگزاری مزایده در برد اعلان عمومی سامانه مزایده، قابل مشاهده، بررسی و انتخاب می باشد.